

РЕШЕНИЕ

№ 4576

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1112** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.4 от ЗОДОВ.

Ищецът [фирма] твърди, че през октомври 2018 г. на дружеството е връчено наказателно постановление № 338961-F381792 от 26.09.2018г., издадено от заместник директора на ТД на НАП – С., с което на дружеството е наложено административно наказание – имуществена санкция, в размер на 250 лева. Наказателното постановление е обжалвано пред СРС, който го е отменил изцяло.

Излагат се съображения, че в резултат на налагане на административното наказание, [фирма] е претърпяло имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконното налагане на административно наказание. Сочи, че имуществените вреди се изразяват в заплатеното адвокатско възнаграждение за защита на първа съдебна инстанция, което е в размер на 300 лева и същото е заплатено в брой преди приключване на административно-наказателното дело в СРС.

Моли да се осъди ответника да заплати сумата в размер на 300 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно налагане на административно наказание, заедно със законната лихва, считано от 22.10.2019г. до окончателното изплащане на сумата. Моли също така да му се присъдят и всички разноски по настоящето съдебно производство.

Ответникът – Националната агенция за приходите оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Твърди, че между плащането на посочената сума-

адвокатско възнаграждение и отмененото наказателно постановление не е налице пряка и непосредствена връзка. Сочи се, че под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени вреди, т.е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. Твърди, че плащането на адвокатско възнаграждение не произтича от отмененото НП, а е доброволно договорено от ищеца въз основа на сключен договор за правна защита и съдействие. Ответникът счита, че в конкретния случай исканото обезщетение е прекомерно, необосновано и неотговарящо на критериите на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, както и на тълкувателно решение № 2 от 12.07.2017г. на ВАС. Моли съда да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

СГП счита, че исковата молба е основателна, доказана и следва да бъде уважена.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и събраните по делото доказателства, намира следното:

С решение № 6139/22.10.2019 г., постановено по НАХД № 4249/2019 г. на СРС е отменено, по жалба на ищеца, наказателно постановление № 338961-F381792/26.9.2018 г., с което на ищеца е била наложена глоба от 250 лв. Решението е влязло в сила на 22.10.2019 г., видно от решението по адм.д. № 4249/2019 г. на АССГ.

Видно от делото на СРС, което съдът изиска, ищецът е бил представляван от адвокат М. П., видно от пълномощното на л. 43, както и от протокола в с.з. от 21.1.2019 г.

Видно от договор за правна защита и съдействие ищецът е заплатил на адв. П. сумата от 300 лв. за процесуално представителство по това дело.

С оглед на така установеното съдът намира, че искът е основателен – налице са предпоставките на чл. 1, ал.1 ЗОДОВ за основателността му.

Следва да се присъди и законата лихва от влизане в сила на решението, с което е отменено наказателното постановление – 22.12.2019 г до окончателното плащане на главницата.

По разноските. Предвид изхода на спора, както и предвид фактическата и правна сложност на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 375 лв. /за държавна такса и адвокатско възнаграждение/.

Въз основа на тези мотиви съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма],[ЕИК], следните суми: 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по НАХД № 19221/2018 г. на СРС, ведно със законната лихва от 2.10.2019 г. до окончателното плащане на главницата, както и 375 лв.- разноски по това дело.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАС В 14- СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО ДО СТРАНИТЕ, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

СЪДИЯ:

